

Forfatter: Bille, Peder

Titel: BREV TIL: Gyldenstierne, Mogens FRA: Bille, Peder (1565-10-24)

Citation: Bille, Peder: "BREV TIL: Gyldenstierne, Mogens FRA: Bille, Peder (1565-10-24)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 725. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060597.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Halmstad, 24. Oktober 1565. Peder Bille til Mogens Gyldenstjerne.

Han beretter om Slaget den 20. Oktober, i hvilket Sten Rosensparre er faldet, og sender en (vedlagt) Liste over Danskernes Tab. Danskerne beholdt Marken og tog det svenske Feltskyts. Om Svenskernes Tab. Sten Rosensparres Lig bliver indtil videre i Halmstad, til hans Enke er underrettet. Han vil gerne følge hans Lig til Graven. Om Mogens Gyldenstjernes Breve til Sten Rosensparre og Peder Bille. Om Brevene paa Restrup. Han beder Mogens Gyldenstjerne meddele Otte Krumpen disse Tidender.

Kyerre her Mogennns, nest søskynnnd barnne och fortroffuede guode wenn, Gudtt allemectiste werre alletyd medtt eder och sparre och beuare eder fra altt onndtt, s. 726thet eder skade kannd annthenn tyll liff eller seel, och wyll nu lade all tacksiigelße bestannde paa thenne tyd, menn giør alletyd gierne aff myn rynnge macktt, huis y kannd haffue gotth aff, giiffuyndis eder wennnligenn atth wiide, atth nu wdj leffuerdays, som wor thenn xx. octobris, daa wor wortt folck och thj Suennske tyll sammell, som y wdenn thueffuell well hørth haffuer, och haffuer thj mødt y marckenn och hollitt enn frij slachthinng tyll sammeils, och dysueruere (!), Gudt kynnndit for kyertt, atth mynn kyerre elskelige broder¹⁾ Sthenn Rossennspar bleff ther strax paa walstedenn och mannge flyene guode mennd, som y kannd forffare y thenne jnndlegennnde sedell; och skyedde ther enn stuor skade paa begge siider, dog Gudt werre loffuith, atth wor folck beholtt marckenn ygienn. Gud allemectiste giiffue hannum oc oss alle enn gledelige opstanndelße. Och beholtt feltt skötthenn, som er tyll hobe enn xlviij stöcker, bode stuortt och smatth, och bleff ther well enn iiij tußinnd aff thj Suennske paa woldstedenn, och miennder mannnd, atth alle hannis besthe folck bleff ther, bode thj Tyske och thj beste folck aff thj Suennske, och fynnge thj mannne enn stuor skade, som kom buortth aff marcken, och døde liggeuell sydenn, saa som wy haffue spurtt och wdenn thueffuell well santh er, och atth ther som bleff paa marckenn, før jnnd thj komme jnndenn lanndemerckenn och jnnndenn fo[r la]nndemerckenn²⁾. Kyerre her Mogennns, saa jeg haffuer nu fan[n]git mynn kyerre sallige broders ligge hiidt tyll Hallumstadtt och lader flye kysthe och annditt diell tyll hannns sallige ligge, och wyll jeg lade hannum her blifflue stanndenndis y Hallumstadtt, ennnd tyll saa lenge atth mynn kyerre søster³⁾ Mettis s. 727moder¹⁾ och Bergetthe²⁾ kommer offuer tyll hynnder, før jnnnd hunnd faringer thiibbe thiennder atth wide, paa thet atth thj kunnnde huffsualle nogitt hynndis fattige bredrøffuetthe(!) hyertthe; thj Gudt buoditt, atth hunnd nogenn tydtt saa well som flyerre hannis guode siecht och wennder skulle spørre slig thyennnder, och achter jeg ther for atth lade hannns ligge blifflue her stanndenndis saa lennge, och jeg saa kunde fanngge budtt fra mynn kyerre søster Metthe och fra hynndis moder och Bergetthe, huortt thj siidenn wille lade førre hannis ligge. Och wylle jeg gierne, atth jeg kunnde blifflue forløffuith atth følge mynn kyerre broder hannis(!) ligge niedder, och miennt he hannd, then stunnd hannd wor wdj leffuenndis liffue, atth hannd wille legge y hannis sognne kyercke wed Skarolthe. Saa kannnd jeg jnnngenn wiidere beskennndt schriffue eder ther tyll om, førjnnnd jeg fannger nogenn wydere budt och beskennnd fra thennum ther om; menn jeg well skall lade flye hannns ligge medt altt tynnng, saa atth hannd well skall blifflue foruarith.

Kyerre her Mogennns, huis breffue som y annthuorditt mig, atth jeg skulle annthuorde mynn sallige broder, thennum haffuer hannnd summe bekommith, och thj anndre haffuer jeg huoss mig, och begaff tydenn sig jcke saa, atth hannd kunnde schriffue eder suar tyll ygienn paa samme breffue, och jeg nu ochsaa er saa bedrøffuith, atth jeg jcke paa thenne tyd kannd schriffue eder suar tyll paa samme eders breffue och bestylllinnge, som y befallith mig; men dog haffuer jeg bestyllith summe aff samme errynnde. Menn huis dyell, som y befallitt mig atth wdretthe medt Franks B[an]der³⁾ om thj breffue, som er paa eders broders gardt [R]effstrup, myennder s. 728hannd, atth hannd jnnthitt kannd giørre ther aff, jnndenn ther kommer thj medarffuinge tyll stede medtt, som [oc]¹⁾ haffuer lod y samme breffue och er medarffuinnnger ther tyll. Och loffuith hannd mig, atth hannd sielfuer wille schriffue eder all beskennnd tyll ther om. Kyerre her Mogennns, wylle jeg jcke lennger bemøde eder medt thenne mynn schriffuelße, menn wylle nu och alle tyd haffue eder thenn allemectigiste Gudt befallinndis, hannd for synn faderlige guodhedt spare och beuare eder. Datum Hallumstadt thenn 24. octobris aar etc. mdlxv.

Peder Byllde.

Kyerre her Mogennns, bedynndis eder gierne, atth y wille well giøre och helsse her Otthe Krumpenn medt mannge guode netther paa mynne wegnne, och y wille giiffue hannum thiibbe sørgendlis thienndis tyll kyenne och lade hannum lesse thenne jnndlegenndis sedell etc.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlige och welbyurdiige mannnd her Mogennns Gyldennstierne tyll Styernnhollum riider, konng e matt s stadzholler paa Kyøffuinghaffnn, mynn kyerre nestsøskynndbarnn och sørnderlige guode wenn, wennnligenn tyll schriffuit.

Peder Bille, 30. October 65.

Bilag.

Regiister paa thj hermennnde²⁾, ther er bleffuenn døde och soritht wnnnder thj three danske fannder.

s. 729Denn juske fannnde,
ther døde er,
fførst

Christopher Lunge, Jesper Munck tyll Hunngstrup, Christopher Munck, Hanns Skyeli, Peder Suenndsen¹⁾, Wiiffert Krusse, Jørgenn Mauritzenn²⁾, Gregers Trudbenn³⁾. Thyße iij forschreffnne er død eller fanngenn.

Wnnder samme fonnde skoth och saar giorth. Erick Rossennkranns, Oluff Brockennhusse, Hanns Johannsen, Niels Krabbe, Chrestenn Skyell, Joenn Binng, Jost Mauritzenn⁴⁾.

Wnnder thenn fønnsk fannde, och er døde. Pouill Skynnckell, Bennth Norbye, Chrestopher Wrnne, død eller fanngenn⁵⁾, Iffuer Nielbenn, Wiiffert Lauritzenn, Peder Kaasse, Thorloff Bassij, Mouritz Jennsen.

Skodtt och sorith wnnder samme fannde. Mouritz Podebusk, Effuertt Bylld, Axell Valckenndrop, Gabriell Skynnckell, Loduig Munnck Olusbenn, Las Grønnd, Henndrich Brockennhusse.

Wnnder thenn skonnske fannnde døde.

Jenns Myrre, Lauritz Roßennkranns, Jørgenn Falck,

Espernn Wff.

Wnnder renndeffannden.

Loduig Munck Loud[u]igtzenn⁶⁾, er død eller fanngenn, Annders Binng.

Och er ther bleffuen mannge dysligiste aff thj Tyske døde och sorith.

s. 730Hennicke Tornow, ryctemester, død eller fanngenn, Chastenn Manndiffuell¹⁾, Thornow[s] lutthenant, dødt, Hanns vann Uedenn, som wor hanns fenndrick, død.

Och wnnder Quallenns fannde enn iij eller iiiij guode menndt.

Och er ther bleffuenn mannge edell mennd y blanndt, som haffuer thienrh anndre guode mennd, som bode er død och saar gyorth, som mannd jcke wed atth beschriffue thenum, huor mannge thj er.

Tr.: D. Mag. 3. R. II, S. 86—91, jvfr. Histor. Tidsskr. 5. R. V, S. 324 f. og H. Rørdam: Histor. Kildeskr. 2. R. I, S. 508.